

asistenci g. župnika iz šk. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne tretjerednik Vinko Krajnik s tako ganljivimi besedami, da ni ostalo nobeno

oko suho. Počivaj v miru, draga Marija! Vsemo- gočni bodi Tvoj obilen plačnik! — Zalujočim osta- lim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Ojstrica nad Dravogradom. Ko je v začetku oktobra 1940 odšel od nas učitelj Oskar Gajst na višjo učiteljsko šolo v Zagreb, je bilo eno učiteljsko mesto ves čas prazno. Zaradi tega pa tudi zaradi velikih snežnih zametov, ko otroci niso mogli obiskovati šolskega pouka, je veliko trpel pouk na naši šoli. Po uvidevnosti naših šolskih oblasti je bila na izpraznjeno mesto 1. marca nastavljena za učiteljico gđica Helena Heršček iz Maribora. Gđica učiteljica vsi želimo, da bi se ves čas svojega službovanja na Ojstrici dobro počutila! — Zapustila nas je tudi splošno znana in priljubljena mežnarica Tončka Šmon in se je preselila v Spitalič. Selitev je bila zelo težavna zaradi snežnih zametov. Po zaslugi neustrašenih in odločnih ljudi pa je bila ta težava premagana. Obilo sreče v novem kraju!

Ptujsko polje

Ptu. (Telovadna akademija FO in DK.) Ptujske katoliške organizacije so pripravile na praznik sv. Jožefa prekrasno telovadno akademijo, ki je bila posvečena polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. Akademije se je udeležilo tudi več odličnih predstavnikov oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevič z gospo ter g. major Gregubič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi predstavniki oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevič z gospo ter g. major Gregubič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi gledalci je bil okrajni načelnik g. dr. Anton Farčnik z gospo, mestni župan g. dr. Remec, bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc, gvardijan minoritskega samostana g. p. Miroslav Godina in še mnogo drugih. Ptujsko mestno gledališče že zlepa ni bilo tako natlačeno kot tokrat; se stojišča so bila vsa razprodana že v teku dopoldneva. Gledalci pa so bili navdušeni ob izvajanju lepo izbranih programov akademije. V zborni deklamaciji je večja skupina članov podala izpoved naše mladine, ki naj ima za cilj delo za Boga in narod. Vse telovadne točke so najlepše uspela. Predvsem so občinstvu ugajale letošnje proste vaje članov in članic; mladenke so se lepo odrezale z vajo »Černi zvon«, gojenke pa s prekrasno podano »Vebelico«. Tudi mladi so želi veliko odobravanje zaradi z igrjo pri mizi. Kako velikopotezna je bila ta akademija, si lahko mislimo, če je nastopilo nad 140 članov in članic FO in DK. Slavnostni govornik g. ravnatelj gimnazije Franc Alič je tako navdušil množico, da je ob koncu njegovega govora kot iz enega grla zapela himno »Hej Sloveni!«. Govornik je dejal, da se mora vsak član katoliških organizacij izobraževati, da bo lahko delal za Boga in narod. Poudaril je, da je naša mladina vodno pripravljena braniti narod in domovino in, če treba, iti po ono, kar nam po jeziku in krvi pripada. Večkrat je prišlo do navdušenih vzklikov Nj. Vel. kralju Petru II. in knezu namestniku.

Slovenske gorice

Negova. Higijenski zavod v Ljubljani je priredil pri nas od 8. do 13. marca zdravstveno-socialni tečaj. Bil je nujno potreben. Zaščitna sestra gđica Mastnakova in njena tovarišica sta imeli več zelo poučnih predavanj o negi dojenčkov in o nevarnejših boleznih: rak, jetika, pasja steklina, davica; slednje je imel g. dr. Sokolov, banovinski zdravnik. Predavanja so bila ponazorjena s skioptičnimi slikami in filmi. Bila so zelo dobro obiskana, vsi so jim z velikim zanimanjem sledili. Čez dan sta obe sestri obiskovali naše družine, kjer imajo majhne otroke in bolnike, ter svetovali vse potrebno in tudi praktično kazali. Naredili sta 85 obiskov pri zelo slabem vremenu in slabi poti. Nazadnje je bilo bogato obdarovanje revnih mater. Darila je pripravila s pomočjo društva »Priatelj Slovenkih goric« gospa podbarna Klara Majcenova in jih poslala. Vsem, ki so k tako lepo uspelemu tečaju pripomogli, bodi tu izrečena prisrčna zahvala.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dve vrli družini sta nedavno slavili 25 letnico poročnega dneva, in sicer: Janez in Ana Nedeljko in Stefan in Ottilija Nedeljko, posestniki v Vrtovecu. Primerno sedanjemu težkemu času je bila proslava bolj v cerkvi s sv. mašo in skupnim sv. obhajilom vseh družinskih članov. Obe družini sta z gledno krščanski; v njihih hišah je »Slov. gospodar« na prvem mestu. Vsi dobro misleči župljani žele slavljencem še dolgo vrsto let srečnega družinskega življenja tja do zlatega, oziroma bisernega poročnega dneva! — Da je zmisel za potrebo novega bogoslovja res prodrla v naše dobro, verno ljudstvo, dokazuje zbirke ob veselih in žalostnih priložnostih. Tako so pogrebi na sedmini za našim vrtilim in prerano umrlim možem Janezom Fekonjo v Smolinčih zbrali 70 din, svatje Čeh Franček in Marije v Hvalčevih prav tako 70 din za novo bogoslovje. Bog živi darovalce! — V marcu so se vršile štiridnevne duhovne vaje za naše ženstvo pod vodstvom g. dr. Alojza Tomca, salezijanca iz Celja. Mogočna beseda g. voditelja je segla vsem globoko v dušo. Bog daj trajen uspeh — g. voditelju pa prisrčni: Bog plačaj!

Apače. V marcu smo imeli pri nas celo preseljevanje. Razen učitelja Lobnika, ki smo o njem že čitali v »Slov. gospodarju«, je bila po prošnji predstavljena učiteljica Magda Soukal. Odsila je v Mokronog. Bila je voditeljica Dekliškega krožka in zavedna slovenska dekleta so ji za njeno delo zelo hvaležna. — V Ljubljano se je odselili po lastni prošnji pismonoša Janez Oražem. — Za učitelja pride k nam Celjan Miha Rakun. Želimo, da bi mu delo za mladino nudilo mnogo veselja. — Kot pismonoša je nastopil službo domačin iz Črncev Janez Šober. Prepričani smo, da bo pisma in

Kratke tedenske novice

Tisoč Jugoslovancev je izročila francoska vlada Nemcem zaradi pomanjkanja živeža. Gre za tiste Jugoslovane, ki so se borili v španski državljanski vojni na strani rdečih in so po polomu rdečega režima pribežali v Francijo. Nemčija bo te Jugoslovane uporabila za razna dela.

Bivši predsednik avstrijske vlade dr. Kurt Schuschnigg, ki je bil po priključitvi Avstrije k Nemčiji v internaciji (priporu) na Dunaju, je bil preseljen v neko majhno vasico na Bavarskem.

Sovjetska Rusija je na svečan način izročila Madžarom 56 honvedskih zastav, katere so Rusi svoječasno zaplenili honvedskim poikom.

Po vsej Italiji so slavili zadnjo nedeljo siovesno 22 letnico fašistične stranke.

Obsedno stanje v nekaterih turških okrožjih je zopet podaljšano za tri mesece.

Zastopnik sovjetskega zunanjega ministra Višinski je v nedeljo sprejel turškega poslanika v Moskvi. Baje se dela na nenapadnih pogodbah med Rusijo in Turčijo.

Japonski zunanji minister Macuoka je v nedeljo popoldne prispel v Moskvo. Pozdravili so ga zastopniki sovjetskega zunanjega ministrstva. Predvidoma bo Macuoka nadaljeval pot v ponedeljek zvečer, in sicer verjetno najprej v Rim.

Protj koncu minulega tedna je sprejel vodja Nemčije Hitler ob navzočnosti nemškega zunanjega ministra Ribbentropa madžarskega zunanjega ministra Bardossyja.

Po podatkih iz nemških službenih krogov znaša, jo celokupne angleške izgube zaradi nemških letalskih napadov, ki so se v povečanem obsegu pričeli lani septembra, doslej 25.000 mrtvih in 35.000 ranjenih.

Angleška trdnjava Gibraltar v južni Španiji je pripravljena ter preskrbljena za 18 mesečno obleganje.

Angleži poročajo, da so prispele v Anglijo prve tako zvane ameriške »leteče trdnjave«. Ta ogromna letala imajo po štiri motorje, dolga so po 20 m in široka po 30 m. Imajo veliko nosilnost in morejo preleteti velikanske daljave brez prestanka.

Angleško letalstvo je dobilo doslej 3600 letal iz Amerike.

Južnoafriške čete so zavzele abesinsko mesto Negeli, ki je eno izmed treh največjih italijanskih oporišč v Abesiniji.

Največji nemški križariki »Scharnhorst« in »Gneisenau« (26.000 ton) križarita po Atlantskem oceanu in povzročata angleški mornarici velike skrbi.

Na podlagi novega zakona o pomoči Amerike demokratičnim državam gradijo Zedinjene države 400 parnikov, ki bodo stali 200 milijonov din. — 50 ameriških parnikov bo že prihodnje dni Angliji na razpolago.

- »Meni ni treba prisegati — ni za kaj.«
- »Vsaka priča mora priseči.« je zahteval sodnik.
- »Jaz nočem pričati, povedal bom kaj drugega.«
- »Kaj pa? Nikar nas ne zadržujte!«

Tedaj je Judeža spreletelo po vsem telesu; začel se je tresti, težko je sopesl, goital je, kakor da ga duši, večkrat je začel: »Ja — ja — az...« — pa ni mogel naprej. Nazadnje je z vso silo bruhal iz sebe:

»Jaz sem ga. Jaz sem Tinča zaklal.«

Ko bi bila strela z jasnega neba udarila v sodno dvorano, ne bi bili ljudje mogli biti bolj izenačeni in zaprepasčeni. Nekaterim je ušel kak vzklík; tisti, ki so bili blizu Judeža, so prestrašeno zastrmeli v njega, Peter je zazijal, Meležnik pa si je oddahnil, kakor da ga je pravkar izpustila mora. Župan se je vzravnal, porogljiv smehljal mu je zaigral okoli ust. Medtem se je Judež spet usedel, z lakti se je uprl ob kolena in zakril obraz z rokami.

»Kdo je ta?« so se spraševali zadaj meščani, ki so prišli razpravo poslušat.

»Podkrajški Judež je,« so drugi odgovarjali.

Po dvorani je hruščalo kakor v velikem ulnjaku. Ko se je poleglo prvo razburjenje, je predsednik poklical Judeža:

»Rebernik Anton, ali vam je resnica? Ali ostanete pri tem, kar ste rekli?«

»Da,« je Judež zamolklo odgovoril in vstal, pogleda pa ni dvignil.

»Kako ste vi prišli do tega, da ste Homana zabodli? Saj v pretepi niste bili zapleteni?«

»Jaz imam samo to, kar si pridelam. Kegljišče sem si najel, da bi si še kak dinar zaslužil. Ko so se stegli, me je ujezilo, da mi delajo škodo. Šel sem med nje, da bi jih razločil. Eden me je udaril v lice. Taka jeza me je tedaj pograbila, da nisem vedel, kaj delam. Sam nisem imel noža, pa zraven mene je enemu gledal iz hlač. V slepi jezi sem ga pograbil in ga zasadih Tinču, ki je bil najbolj divji, v prsa. Potem sem zagrabil Nadvorskega Petra in ga zagnal s kegljišča.«

Počasi in brez poudarka, kakor da bere, je Judež to povedal. Saj je imel časa dovolj, da si je lahko vso izpoved namislil in se je od besede do besede naučil.

»Zakaj pa niste takoj priznali, da ste vi storilec?« je vprašal predsednik.

»Groza me je bila pred ječo,« je dejal; »že od nekdan sem imel strah pred njo.«

»Kako pa je bilo, da ste se danes odločili in priznali?«

»Vest mi ni dala pokoja. Nisem mogel prenesti, da bi drug po krivici trpel namesto mene.«

»Hehehehehe,« se je Migec zoprn zarezal in pomeril Judeža z izzivalnim, škodoželjnim pogledom.

(Dalje sledi)

mrtvecem naj bi jim pomagali na onem svetu, da bi ne trpeli nobenega pomanjkanja. Takšni običaji pa so živi še dandanes in to celo v Evropi. Tudi tu skušajo ponekod preostali mrtvecem za življenje v onostranstvu nuditi vse to, kar jim je bilo važno v tem življenju. Eden najbolj čudnih običajev te vrste se je ohranil v Bolgariji, kjer grobove kurijo, da bi se duše pokojnikov grete.

Podlasica na srninem hrbtu. V Selence na Sudejskem je pritokla srna, ki se ji je v vrat zagrizla podlasica. Podlasica se je bila tako nasrkala srnine krvi, da se ni mogla niti premakniti, ko so jo zbil na tla. Srna je izgubila toliko krvi, da jo je vzel neki kmet v nego.

časopise izročal vedno na pravem mestu in si s tem pridobil naklonjenost prebivalstva.

Stegovci. Radi zdravja se je prosila s tukajšnje šole gdca Duška Trošt. Dodeliti so jo šoli v Koprivnici blizu Rajhenburga. Želimo, da bi tamošnje podnebje bolj koristilo njenemu zdravju nego je stogovsko!

Ljutomer. Pri nas se je ustanovila Zveza poljedelskih delavcev za področje Dravske banovine. Ker obstoja že taka zveza v Soboti, si bosta morali obe zvezi razdeliti svoja področja. Nova zveza poljedelskih delavcev v Ljutomeru je osnovana na principu katoliških načel in bo delovala v sklopu z Zvezo združenih delavcev v Ljubljani. — Naši fantje so praznik sv. Jožefa proslavili res tako, kot se spodobi počastiti spomin svojega zaščitnika. Mogočna četa fantov v krojih in za njimi mladcev ter naraščaja je prikorakala iz Katoliškega doma v cerkev, kjer so pri skupni zborni sv. maši pristopili vsi k mlzi Gospodovi. Popoldne pa je bila akademija, na kateri so fantje pokazali uspeh svojega zimskega dela. Fantje, le tako naprej, vedno pogumno! — Sv. Jožef je že za nami, a mrzli vetrovi nas kar nočejo zapustiti. Izgleda, da bo letos sadno drevje pri nas obilno cvetelo. Če ne bo posegla vmes kaka nezgoda, nam je upati na dobro sadno letino. Posledica mrzle zime se precej pozna na sadnem drevju, posebno na slivah. Opaziti je mnogo posušenih vej.

Slovenska Krajina

Sobota. Stavbena zadruga prosi vse člane, ki še niso plačali deleža, da to čim prej storijo v Kmečki posojilnici v Soboti. Zadruga že sprejema tudi predurne za zidavo hiš, katere predurne je prav tako treba vplačati pri Kmečki posojilnici. — V Soboti se je ustanovila poleg že obstoječe Osrednje zadruge nova Gospodarska zadruga pod vodstvom g. Žižka, posestnika in župana v Bogojni. Nova zadruga je že registrirana in bo v kratkem začela poslovati. Zadruga ima baje pol milijona dinarjev obratnega kapitala. — Žigovanje sodov bo na naši kontrolni postaji 10., 11. in 12. aprila, 8., 9. in 10. maja ter 9., 10. in 11. junija. — Na enoletno brezplačno sodno prakso v Ljubljani je odšel podpredsednik našega Prosvetnega društva g. Jože Brunec, odvetniški koncipient.

Sv. Sebeščan. Naše Prosvetno društvo je pridilo šahovski turnir, katerega se udeležuje 12 šahistov. Do sedaj vodi Žekš Poldi, učenec naše šole, ki zelo bistro misli. Ima od desetih možnih točk kar osem. Zanimivo je, da se turnirja udeležuje tudi eno deklet.

Štrom Slov. krajine. Pred dnevi sta na pravni fakulteti ljubljanskega vseučilišča diplomirala g. Jože Cigan iz Črensovca ter Ignacij Kranjc, brat pisatelja Miška, iz Velike Polane. Cestitamo! — Beltinski šolski upravitelj g. Ferdo Sprager je bil upokojen. Želimo mu, da bi še dolgo let čil in zdrav užival zasluženi pokoj! — Na davčni upravi v Dolnji Lendavi sta napredovala v višjo skupino gg. Jarh Stanislav in Franc Tacar, a v Mur. Soboti g. Fabie Stanko. — Črensovski gasilci so uprizarili lepo igro »Domačija«, s katero so gostovali tudi v Turnišču in drugod ter so povsod želi mnogo uspehov. — Alojzu Milnariču, mesar-

akemu pomočniku v Soboti, je padel na glavo železen drog in ga onesvestil, nakar so ga morali prepeljati v bolnišnico.

Savinjska dolina

Gornji grad. Iz vseh krajev prihajajo poročila o živahnem delovanju naših katoliških organizacij kljub sedanjim težkim časom. Tudi pri nas je v nedeljo, 9. marca Prosvetno društvo v veliki škofijski dvorani ob obilni udeležbi predvajalo film o pogrebu pokojnega voditelja g. dr. Antona Korošca in Mladinske dneve v Ljubljani.

Marija Nazarje. Živijo narodi, ki zasramujejo križ. So ljudje, ki križ zaničujejo. Tudi med Slovenci se dobijo zločinci, ki jim je križ napoti in lomijo križe ter jih mečejo ob tla in na še bolj nesopodne kraje. Ali bomo mi to bogoskrunsko ravnanje mirno gledali in tiho prenašali? Nikakor ne! Če smo katoličani res iz prepričanja, bomo porabili letošnji postni čas in bomo skupno dali zadoščenje križu in javno izpričali vero v Križanega. Kako bomo to storili? Na prijaznem griču Nazarje so v župni cerkvi v postnem času vsako nedeljo ob dveh popoldne postni govori o svetem križu in pobožnost sv. križevega pota ter litanije. Dragi Nazarčani in okoličani romantično-lepe Savinjske doline: pridite, pridite v obilnem številu k postni pobožnosti na vabljivo višavo Nazarje, da v resnem postnem času počastimo kraljevo znamenje sveti križ!

Šmarški kraji

Šmarje pri Jelšah. No, zdaj bo pa menda le kaj! Zadoosti dolgo čakamo na že tolikokrat obljubljeno elektrifikacijo naših krajev in obsestelskih naselbin. Od druge postne nedelje naprej se nam je vendar že začelo svitati. Pod vodstvom g. župana Turka smo imeli 9. marca v Habjanovi gostilni tozadevni shod, ki je pač glasno pričal, kako si želimo novo razsvetljavo. Kar nepremično so poslušali strokovno predavanje o načrtu in načinu napeljave električne luči in sile, ki bi se vsaj za občine Šmarje, št. Vid in Ponikva dala že v tekočem letu izvršiti. Da bi se le! Zastopniki vseh vasi, ki pridejo v poštev, so v širšem odboru, ki si ima na vso silo prizadevati za uresničenje načrtov; naš g. okrajni načelnik Törner, zdraviliški ravnatelj g. Gračner, župan g. Turk, gg. Mlakar, Kovačič in Stupica pa so določeni za ožji odbor in naprošeni, da s svojimi zmoglostmi in domačinsko ljubeznijo ne mirujejo več, dokler ne zasveti zaželjena luč njim in nam! Naš slavni rojak, služabnik božji Anton Martin Slomšek nam je že pred sto leti prižgal čudovito luč prosvete, ki se vedno lepše razvija in vsem Slovincem kaže pravo pot do časne in večne sreče, in pesnik Virk na Kalobju, slovničar Gajšek v št. Vidu, zemljepisec Kocen iz Ponikve, pisatelj Sket iz Mestinj in drugi so ob tej luči že uspešno delovali. Zato pa veljaj tudi obema odboroma za izvršitev elektrifikacije naših krajev: le korajžno na delo za napeljavo nove luči!

Sv. Križ pri Regaški Slatini. Obhajali smo sveti misijon od 2. do 9. marca. Misijon so vodili frančiškani iz Ljubljane, in sicer p. Odilo Hajnšek, p. Ludovik Dovč in p. Silvin Lenartič. V nedeljo zvečer je bil veličasten zaključek svetega misijona

Žepne svetilke

izdeluje domača tvornica

RUDOLF PASPA

Zagreb, Koturaška 69

na v farni cerkvi. Kriševljani so v tednu sv. misijona pokazali, da so katoličani in da se ne boje nikogar. Brez ozira na desno in levo so trikrat na dan napolnili prav prostorno farno cerkev. Z zanimanjem so poslušali besedo božjo. Pozno v noč so bile spovednice oblegane z množico. To je sicer bilo pri vseh stanovih. Može je fantje so se prav korajžno pokazali in niso zaostajali za ženskami. Vsak stan je namreč imel ločeno stanovsko pridigo in stanovsko spovedovanje. Ljudstvo se je strogo držalo reda in prav zato je bilo na misijonu tako prijetno. Spovedovalo je dnevno po osem spovednikov. Fara šteje 5300 duš. Svetih obhajil se je razdelilo okrog 9000. Malo jih je, ki se misijona niso udeležili. Sklepne procesije nismo mogli imeti, ker je v nedeljo zvečer deževalo. Prižgali smo bakle v cerkvi za ponovitev krstne obljube. To je napravilo nepopisno ganljiv prizor. Ko so po končanem sklepnem govoru ljudje odhajali iz cerkve, je od konca do konca vsa fara gorela — šli so namreč na domove s prižganimi baklami. Tako so vsi hribi in doline migljale v eni sami luči. Ta prizor se ne bo dal pozabiti nikoli. — Za umetna gnojila je vedno večje zanimanje. Umetnega gnojila pa ni nikjer več na razpolago in se ne da nikjer več dobiti. Upamo namreč, da se bo pozneje že lahko dobilo — stare zaloge so bile namreč vse prodane. S tem se je najlepše pokazalo, kako se danes kmet zanima za zboljšanje svojih produktov in s tem za zboljšanje svojega gospodarskega obstoja. — Na Jožefovo so naši šolski otroci imeli »Jožefovo proslavo« v društvenem domu. Na sporedu so bile pevske točke z igro. Čisti dobiček so dali za kruh revnim šolskim otrokom.

Listnica uredništva

E. M. Kamnagorec-Podplat. Vaš dopis je vojaška zadeva, katere ne moremo priobčiti.

Popravite! V članku o sezonskem delavstvu v predzadnji številki se nam je vrnilo nekaj pomot. kar moramo popraviti. V Belje bo šlo letos nekaj malega nad 1600 delavcev in ne 2600, okrog 2600 bo šlo vseh delavcev na delo v državi, to je skoraj ena tretjina vseh naših res siromskih sezoncev in ne polovica, kakor smo poročali. Krivda je na »iskarskem škrtacu«.

»Dolinski Marko.« Vsak pošten človek podpiše svoja pisma. Vi ga niste, torej ne morete biti pošten človek. Strahopetec ste! Pravite, da niste komunist, rečemo pa, da ste še več kot komunist. Take otročarije pišete, da bi se vam smejali celo otroci. Podpišite svoje pismo in se bomo zmenili!

10 sinov — 10 natakrajev. V vasi Olešno na Rakovniškem v češkomoravskem protektoratu živi 78 letni František Holzbauer, krčmar, ki je oče desetih sinov. To seveda ni kaj posebno redkega, toda zanimivo je, da si je vseh deset fantov izbralo isti poklic. Vsi so namreč natakrajji, dva led njimi že celo plačilna natakrajja.

Med Eskimi je v nekih okoliščinah dovoljeno ubiti starše ali otroke. Če so starši preslabotni, da bi se mogli sami hraniti in slediti svojim otrokom, kadar ti zavoljo pomanjkanja hrane potujejo drugam, tedaj jih smejo otroci ubiti. Starši imajo prve štiri dni po rojstvu otroka pravico, da ga ubijejo. Kadar se rode dvojčki, enega med njimi vedno ubijejo. Če sta

Januš Golec:

Mči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Izpred Ptujja je ena divja turška truma vihrala nad Veliko Nedeljo in Ormož, katerega je razdejala. Mimo Središča, kjer so vse, kar je bilo živega in se ni poskrilo, ali pobili ali zvezali in gnali s seboj, so drli Turčini nad Varaždin. Tam so se združili z glavno četo, ki je bila dan poprej prihrula tja iz Vinice. Od onod so se pomaknili nazaj v Turčijo.

Po haloškem blatu se umikajočim turškim požigalcem je sledil Janez po skritih stezah do Zavrča. Neprestano jih je napadal in se umikal s tolikšno spretnostjo ter naglico, da sta bila vsak organiziran odpor in zasledovanje zaman.

V župniji Zavrč je po svojem izbornem vinu daleč po svetu znan tako zvani Turški hrib. Tega vinogradnega griča se oklepa naslednja narodna pripovedka, katera se je rodila iz dogodkov na umiku Sulejmanove vojske skozi Haloze na jesen leta 1532.: Krščanski jezdeci so bili po Halozah umikajočim se Turkom vedno za petami in so jih pobijali iz zasede. Zasledovani turški begunci so se za-

12 tekli v noči s popoinoma izčrpano ženo paše k preprostemu kmetu na vrhu zavrčke župnije. Stanje imenitne Turkinje se ni kljub negi in skrbi zboljšalo, ampak je umrla pri kmetu. Njeno spremstvo jo je pokopalo na griču, na katerem jo je doletela smrt. Mrtvo so zanesli ven iz hiše, zložili okrog in okrog njenega trupla visok kup kamenja ter so pred slovesom od groba bridko jokali. Po tem grobu žene turškega paše je dobil hrib ime »Turški vrh«.

Spomini na turško opustošenje leta 1532.

Zaradi neuspehov ter porazov na celi črti je bila vojska sultana Sulejmana II. na bojnem pohodu od spomladi do jeseni leta 1532. s svojimi pašami ter poveljniki razkačena. Ker se niso mogli Turčini z ogromno premočjo polastiti niti ene utrdbe in se niso proslavili z zmago niti v eni bitki, so si dali duška s požigi ter plenitvami. Kako grozno je razsajala mohamedanska druhal med Štajerci, nam dokazuje zgodovinsko potrjeno dejstvo, da so ti divjaki porezali 5000 našim ljudem nosove, bogznaj koliko tisoč so jih pobili, usmrtili med mučenjem ter odgnali v sužnost. Vsa naselja, katerih so se količkaj dotaknili in jih ni oviral prenačni pobeg, so požgali do tal, živino so poklali ali odgnali, kar je pa bilo količkaj dragocenega, so vzeli s seboj.

Nezaslišane zares grozne reči nam pripovedujejo zgodovinarji o turških grozovitostih leta 1532. Sreča, kate-

časopise izročal vedno na pravem mestu in si s tem pridobil naklonjenost prebivalstva.

Stegovci. Radi zdravja se je prosila s tukajšnje šole gdca Duška Trošt. Dodeliti so jo šoli v Koprivnici blizu Rajhenburga. Želimo, da bi tamošnje podnebje bolj koristilo njenemu zdravju nego je stogovsko!

Ljutomer. Pri nas se je ustanovila Zveza poljedelskih delavcev za področje Dravske banovine. Ker obstoja že taka zveza v Soboti, si bosta morali obe zvezi razdeliti svoja področja. Nova zveza poljedelskih delavcev v Ljutomeru je osnovana na principu katoliških načel in bo delovala v sklopu z Zvezo združenih delavcev v Ljubljani. — Naši fantje so praznik sv. Jožefa proslavili res tako, kot se spodobi počastiti spomin svojega zaščitnika. Mogočna četa fantov v krojih in za njimi mladcev ter naraščaja je prikorakala iz Katoliškega doma v cerkev, kjer so pri skupni zborni sv. maši pristopili vsi k mlzi Gospodovi. Popoldne pa je bila akademija, na kateri so fantje pokazali uspeh svojega zimskega dela. Fantje, le tako naprej, vedno pogumno! — Sv. Jožef je že za nami, a mrzli vetrovi nas kar nočejo zapustiti. Izgleda, da bo letos sadno drevje pri nas obilno cvetelo. Če ne bo posegla vmes kaka nezgoda, nam je upati na dobro sadno letino. Posledica mrzle zime se precej pozna na sadnem drevju, posebno na slivah. Opaziti je mnogo posušenih vej.

Slovenska Krajina

Sobota. Stavbena zadruga prosi vse člane, ki še niso plačali deleža, da to čim prej storijo v Kmečki posojilnici v Soboti. Zadruga že sprejema tudi predurne za zidavo hiš, katere predurne je prav tako treba vplačati pri Kmečki posojilnici. — V Soboti se je ustanovila poleg že obstoječe Osrednje zadruge nova Gospodarska zadruga pod vodstvom g. Žižka, posestnika in župana v Bogojni. Nova zadruga je že registrirana in bo v kratkem začela poslovati. Zadruga ima baje pol milijona dinarjev obratnega kapitala. — Žigovanje sodov bo na naši kontrolni postaji 10., 11. in 12. aprila, 8., 9. in 10. maja ter 9., 10. in 11. junija. — Na enoletno brezplačno sodno prakso v Ljubljani je odšel podpredsednik našega Prosvetnega društva g. Jože Brunec, odvetniški koncipient.

Sv. Sebeščan. Naše Prosvetno društvo je priredilo šahovski turnir, katerega se udeležuje 12 šahistov. Do sedaj vodi Žekš Poldi, učenec naše šole, ki zelo bistro misli. Ima od desetih možnih točk kar osem. Zanimivo je, da se turnirja udeležuje tudi eno deklo.

Štrom Slov. krajine. Pred dnevi sta na pravni fakulteti ljubljanskega vseučilišča diplomirala g. Jože Cigan iz Črensovca ter Ignacij Kranjc, brat pisatelja Miška, iz Velike Polane. Cestitamo! — Beltinski šolski upravitelj g. Ferdo Sprager je bil upokojen. Želimo mu, da bi še dolgo let čil in zdrav užival zasluženi pokoj! — Na davčni upravi v Dolnji Lendavi sta napredovala v višjo skupino gg. Jarh Stanislav in Franc Tacar, a v Mur. Soboti g. Fabie Stanko. — Črensovski gasilci so uprizarili lepo igro »Domačija«, s katero so gostovali tudi v Turnišču in drugod ter so povsod želi mnogo uspehov. — Alojzu Milnariču, mesar-

akemu pomočniku v Soboti, je padel na glavo železen drog in ga onesvestil, nakar so ga morali prepeljati v bolnišnico.

Savinjska dolina

Gornji grad. Iz vseh krajev prihajajo poročila o živahnem delovanju naših katoliških organizacij kljub sedanjim težkim časom. Tudi pri nas je v nedeljo, 9. marca Prosvetno društvo v veliki škofijski dvorani ob obilni udeležbi predvajalo film o pogrebu pokojnega voditelja g. dr. Antona Korošca in Mladinske dneve v Ljubljani.

Marija Nazarje. Živijo narodi, ki zasramujejo križ. So ljudje, ki križ zaničujejo. Tudi med Slovenci se dobijo zločinci, ki jim je križ napoti in lomijo križe ter jih mečejo ob tla in na še bolj nesposodne kraje. Ali bomo mi to bogoskrunsko ravnanje mirno gledali in tiho prenašali? Nikakor ne! Če smo katoličani res iz prepričanja, bomo porabili letošnji postni čas in bomo skupno dali zadoščenje križu in javno izpričali vero v Križanega. Kako bomo to storili? Na prijaznem griču Nazarje so v župni cerkvi v postnem času vsako nedeljo ob dveh popoldne postni govori o svetem križu in pobožnost sv. križevega pota ter litanije. Dragi Nazarčani in okolični romantično-lepe Savinjske doline: pridite, pridite v obilnem številu k postni pobožnosti na vabljivo višavo Nazarje, da v resnem postnem času počastimo kraljevo znamenje sveti križ!

Šmarški kraji

Šmarje pri Jelšah. No, zdaj bo pa menda le kaj! Zadoosti dolgo čakamo na že tolikokrat obljubljeno elektrifikacijo naših krajev in obsestelskih naselbin. Od druge postne nedelje naprej se nam je vendar že začelo svitati. Pod vodstvom g. župana Turka smo imeli 9. marca v Habjanovi gostilni tozadevni shod, ki je pač glasno pričal, kako si želimo novo razsvetljavo. Kar nepremično so poslušali strokovno predavanje o načrtu in načinu napeljave električne luči in sile, ki bi se vsaj za občine Šmarje, št. Vid in Ponikva dala že v tekočem letu izvršiti. Da bi se le! Zastopniki vseh vasi, ki pridejo v poštev, so v širšem odboru, ki si ima na vso silo prizadevati za uresničenje načrtov; naš g. okrajni načelnik Törner, zdraviliški ravnatelj g. Gračner, župan g. Turk, gg. Mlakar, Kovačič in Stupica pa so določeni za ožji odbor in naprošeni, da s svojimi zmoglostmi in domačinsko ljubeznijo ne mirujejo več, dokler ne zasveti zaželjena luč njim in nam! Naš slavni rojak, služabnik božji Anton Martin Slomšek nam je že pred sto leti prižgal čudovito luč prosvete, ki se vedno lepše razvija in vsem Slovincem kaže pravo pot do časne in večne sreče, in pesnik Virk na Kalobju, slovničar Gajšek v št. Vidu, zemljepisec Kocen iz Ponikve, pisatelj Sket iz Mestinj in drugi so ob tej luči že uspešno delovali. Zato pa veljaj tudi obema odboroma za izvršitev elektrifikacije naših krajev: le korajžno na delo za napeljavo nove luči!

Sv. Križ pri Regaški Slatini. Obhajali smo sveti misijon od 2. do 9. marca. Misijon so vodili frančiškani iz Ljubljane, in sicer p. Odilo Hajnšek, p. Ludovik Dovč in p. Silvin Lenartič. V nedeljo zvečer je bil veličasten zaključek svetega misijona

Žepne svetilke

izdeluje domača tvornica

RUDOLF PASPA

Zagreb, Koturaška 69

na v farni cerkvi. Kriševljani so v tednu sv. misijona pokazali, da so katoličani in da se ne boje nikogar. Brez ozira na desno in levo so trikrat na dan napolnili prav prostorno farno cerkev. Z zanimanjem so poslušali besedo božjo. Pozno v noč so bile spovednice oblegane z množico. To je sicer bilo pri vseh stanovih. Može je fantje so se prav korajžno pokazali in niso zaostajali za ženskami. Vsak stan je namreč imel ločeno stanovsko pridigo in stanovsko spovedovanje. Ljudstvo se je strogo držalo reda in prav zato je bilo na misijonu tako prijetno. Spovedovalo je dnevno po osem spovednikov. Fara šteje 5300 duš. Svetih obhajil se je razdelilo okrog 9000. Malo jih je, ki se misijona niso udeležili. Sklepne procesije nismo mogli imeti, ker je v nedeljo zvečer deževalo. Prižgali smo bakle v cerkvi za ponovitev krstne obljube. To je napravilo nepopisno ganljiv prizor. Ko so po končanem sklepnem govoru ljudje odhajali iz cerkve, je od konca do konca vsa fara gorela — šli so namreč na domove s prižganimi baklami. Tako so vsi hribi in doline migljale v eni sami luči. Ta prizor se ne bo dal pozabiti nikoli. — Za umetna gnojila je vedno večje zanimanje. Umetnega gnojila pa ni nikjer več na razpolago in se ne da nikjer več dobiti. Upamo namreč, da se bo pozneje že lahko dobilo — stare zaloge so bile namreč vse prodane. S tem se je najlepše pokazalo, kako se danes kmet zanima za zboljšanje svojih produktov in s tem za zboljšanje svojega gospodarskega obstoja. — Na Jožefovo so naši šolski otroci imeli »Jožefovo proslavo« v društvenem domu. Na sporedu so bile pevske točke z igro. Čisti dobiček so dali za kruh revnim šolskim otrokom.

Listnica uredništva

E. M. Kamnagorec-Podplat. Vaš dopis je vojaška zadeva, katere ne moremo priobčiti.

Popravite! V članku o sezonskem delavstvu v predzadnji številki se nam je vrnilo nekaj pomot. kar moramo popraviti. V Belje bo šlo letos nekaj malega nad 1600 delavcev in ne 2600, okrog 2600 bo šlo vseh delavcev na delo v državi, to je skoraj ena tretjina vseh naših res siromašnih sezoncev in ne polovica, kakor smo poročali. Krivda je na »iskarskem škrtacu«.

»Dolinski Marko.« Vsak pošten človek podpiše svoja pisma. Vi ga niste, torej ne morete biti pošten človek. Strahopetec ste! Pravite, da niste komunist, rečemo pa, da ste še več kot komunist. Take otročarije pišete, da bi se vam smejali celo otroci. Podpišite svoje pismo in se bomo zmenili!

10 sinov — 10 natak. V vasi Olešno na Rakovniškem v češkomoravskem protektoratu živi 78 letni František Holzbauer, krčmar, ki je oče desetih sinov. To seveda ni kaj posebno redkega, toda zanimivo je, da si je vseh deset fantov izbralo isti poklic. Vsi so namreč natakariji, dva led njimi že celo plačilna natakarija.

Med Eskimi je v nekkih okoliščinah dovoljeno ubiti starše ali otroke. Če so starši preslabotni, da bi se mogli sami hraniti in slediti svojim otrokom, kadar ti zavoljo pomanjkanja hrane potujejo drugam, tedaj jih smejo otroci ubiti. Starši imajo prve štiri dni po rojstvu otroka pravico, da ga ubijejo. Kadar se rode dvojčki, enega med njimi vedno ubijejo. Če sta

Januš Golec:

Hiči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Izpred Ptujja je ena divja turška truma vihrala nad Veliko Nedeljo in Ormož, katerega je razdejala. Mimo Središča, kjer so vse, kar je bilo živega in se ni poskrilo, ali pobili ali zvezali in gnali s seboj, so drli Turčini nad Varaždin. Tam so se združili z glavno četo, ki je bila dan poprej prihrula tja iz Vinice. Od onod so se pomaknili nazaj v Turčijo.

Po haloškem blatu se umikajočim turškim požigalcem je sledil Janez po skritih stezah do Zavrča. Neprestano jih je napadal in se umikal s tolikšno spretnostjo ter naglico, da sta bila vsak organiziran odpor in zasledovanje zaman.

V župniji Zavrč je po svojem izbornem vinu daleč po svetu znan tako zvani Turški hrib. Tega vinogradnega griča se oklepa naslednja narodna pripovedka, katera se je rodila iz dogodkov na umiku Sulejmanove vojske skozi Haloze na jesen leta 1532.: Krščanski jezdeci so bili po Halozah umikajočim se Turkom vedno za petami in so jih pobijali iz zasede. Zasledovani turški begunci so se za-

12 tekli v noči s popoinoma izčrpano ženo paše k preprostem kmetu na vrhu zavrčke župnije. Stanje imenitne Turkinje se ni kljub negi in skrbi zboljšalo, ampak je umrla pri kmetu. Njeno spremstvo jo je pokopalo na griču, na katerem jo je doletela smrt. Mrtvo so zanesli ven iz hiše, zložili okrog in okrog njenega trupla visok kup kamenja ter so pred slovesom od groba bridko jokali. Po tem grobu žene turškega paše je dobil hrib ime »Turški vrh«.

Spomini na turško opustošenje leta 1532.

Zaradi neuspehov ter porazov na celi črti je bila vojska sultana Sulejmana II. na bojnem pohodu od spomladi do jeseni leta 1532. s svojimi pašami ter poveljniki razkačena. Ker se niso mogli Turčini z ogromno premočjo polastiti niti ene utrdbe in se niso proslavili z zmago niti v eni bitki, so si dali duška s požigi ter plenitvami. Kako grozno je razsajala mohamedanska druhal med Štajerci, nam dokazuje zgodovinsko potrjeno dejstvo, da so ti divjaki porezali 5000 našim ljudem nosove, bogznaj koliko tisoč so jih pobili, usmrtili med mučenjem ter odgnali v sužnost. Vsa naselja, katerih so se količkaj dotaknili in jih ni oviral prenačni pobeg, so požgali do tal, živino so poklali ali odgnali, kar je pa bilo količkaj dragocenega, so vzeli s seboj.

Nezaslišane zares grozne reči nam pripovedujejo zgodovinarji o turških grozovitostih leta 1532. Sreča, kate-

Španija danes in nekdanj

Stremljenje Španije po obnovitvi imperija

Po sedanjem obnašanju Španije, odisi uradnem ali po pisanju španskih listov se zdi, da želi general Franco razširiti ozemlje današnje španske države. Iz tega vzroka stoji Španija prav za prav ob strani Italije in Nemčije ter se nadeja, da ji bosta državi osi Rim-Berlin pomagali dobiti Gibraltar, ki so ga Angleži osvojili pred 236 leti. A poleg Gibraltarja ima general Franco v računu še druge stvari. V severni Afriki bi se Španija rada okoristila na račun Francije. Ko je bila Francija v juniju poražena, so Španci s svojo vojsko vkorakali v severnoafriški Tanger, ki je bil dotlej nevtraliziran ter so odločale o njem Francija, Anglija, Italija in Španija. V zadnjem času pa se v svetovnem tisku pojavljajo vesti, da bi želela Španija tudi otočje Filipinov (na Daljnem vzhodu), ki jih je izgubila l. 1898. v vojni z Ameriko. Podoba je, da ima Španija poželjenje obnoviti svoje svetovno vladarstvo. Nekoč je že bila velesila in je stala ob strani Anglije kot velika kolonialna država. Takrat so španski kralji s ponosom poudarjali, da v njihovem kraljestvu sonce nikoli ne zaide...

Izguba kolonij

Španija je obvladala nekoč vso srednjo in južno Ameriko, izvzemši Brazilijo, ki je bila portugalska. Imela je tudi Filipine in nekaj otokov v Oceaniji. Toda nered v matični državi, slaba uprava v kolonijah, korupcija in slabo opremljena vojska so končali slavo kolonialnega imperija. Španija je izgubila vse svoje kolonije. Ostalo ji je samo nekaj zemlje v Afriki, a še ta nima skoro nobenega pomena, ker je povečini puščava, v ostalem pa pragozd.

Obseg prebivalstva

Površina Španije znaša nekaj nad 500.000 četvornih km, torej nekaj več kakor dvakratna površina Jugoslavije. Toda prebivalstva ima Španija samo 23 milijonov. Država torej ni posebno gosto naseljena. Današnje španske kolonije merijo 350.000 kv. km in imajo nekaj manj kakor dva milijona prebivalcev.

Španija se je sama izbrisala z zemljevida svetovnih morij

Med leti 1806 do 1824 je Španija izgubila vso svojo posest v Južni Ameriki. L. 1898. je prišla v spor z Zedinjenimi državami in njeno brodogojstvo je bilo navzlic hrabrosti mornarjev poraženo. Takrat se je izmuznil iz njenih rok tudi velik otok Kuba, pa otok Puerto Rico.

remu je takoj glava odletela, mu vsaj ni bilo treba še dalje gledati divjega razgrajanja v svetu do kristjanov znorelih Turčinov! Več nego zverine so zaznamovale tolovajske pohode s tem, da so nabadali odsekane glave na sulice in z njimi okrog mahali, drugod so zopet parali trupla umorjenih in v njih drobno iskali cekine, katere so baje kristjani ob prihodu Turkov pogoltnili. S človeškimi črevesi so se opasovali in kakor ljudožrci v Afriki pekli in žrli človeško meso. Otroke so butali z glavami ob plotove in zidovje, da so se razleteli možgani po tleh. Materam so trgali otročiče iz naročij, jih natikali na plotove, kjer so milo cvlili in capljali, medtem ko so matere, osramočene in oskrunjene, zraven njih umirale. Onim, katerim je prizanesel turški handžar in so si oteli na ta ali oni način golo življenje, je ostalo vsestransko gorje leta 1532. v trajnem in najbridkejšem spominu. Trpini iz nepozabnega tolovajskega pohoda sultana Sulejmana po štajerski deželi so hoteli zapustiti potomcem trajne spomine na nepopisne grozote. Na mnogih mestih, kjer je uspelo konjenici Janeza Pihlerja, da je pobila znatnejše oddelke turških požigalcev in plenilcev, so postavili križe ali pozidali kapelice, katere nosijo še danes ime »turški križ« ali »turška kapela«.

Pri božjepotnih štajerskih cerkvah občudujejo romarji izredno debele ter košate lipe, katere nazivajo ljudje »turške lipe«. Zelo starih dreves nikakor niso vsadili divji Turki, pač pa naši predniki v spomin, da so

V Aziji je izgubila Filiponsko otočje. Leto dni pozneje je prodala še svojo zadnjo posest v Oceaniji. Nemci so kupili otoka Palau in Mariane. S tem se je Španija sama izbrisala z zemljevida na svetovnih morjih. Ostalo ji je samo nekaj sveta v Afriki, kjer ima danes košček Maroka, Kanarske otoke, zapadni del obmorske Sahare ter Rio de Oro. V osrednji Afriki je njena last Gvineja ter otoka Fernando Poo in Annobon. To je vse, kar je Španiji ostalo od nekdanje svetovne slave.

Maroko in Kanarski otoki

Španski Maroko je obdan od Francoskega Maroka ter ima 28.000 kv. km površine z milijonom prebivalcev. Glavno mesto tega področja je Tetuan, ostala večja mesta so: Melilla in vojno pristanišče Ceuta z nekaj nad 10.000 prebivalci. Kanarsko otočje se smatra za povezano z matično državo in ne vidijo v njem kolonije. Zavzema 7300 kv. km. To so nekdanji »Srečni otoki«: Ferro, Palma, Tenerifa, Gran Canaria, Gomera, Fuerteventura in Lanzarote. K tem otokom spada še pet manjših otočičev, ki pa niso obljudeni. Poglavitni mesti na Kanarski otokih sta Las Palmas na Gran Canariu in Santa Cruz na Tenerifi. Kanarski otoki slove po kanarčkih, ki živijo tam v svobodi kakor na Madeiri.

Španska posest v osrednji Afriki

Rio de Oro je v zapadni Sahari ter meri 285.000 kv. km s 30.000 prebivalci. Je torej nekaj večje nego Jugoslavija, a velika pu-

ČASOPISNA STATISTIKA

Knjižice za časopisno statistiko po župnijah so zopet v novi izdaji natiskane. Te dni jih bomo razposlali vsem, ki so jih želeli. — Ako kje teh knjižic nimajo, pa bi bili pripravljeno to statistiko vstaviti, naj nam sporočijo! Knjižice pošiljamo brezplačno. — Prosimo vse preč. gg. duhovnike, da pomagajo našim požrtvovalnim fantom in dekletom, da jim sestavijo to statistiko.

Uprava »Slov. gospodarja«, Maribor

ščava, ki se zanjo nihče ne zmeni. Španska Gvineja ali Rio Muni leži v osrednji Afriki med francoskim Kongom in Kamerunom. Obala je močvirnata ter ima v zaledju pragozdove. Na tem ozemlju, ki meri nekaj nad 26.000 kv. km, živi 120.000 ljudi, med njimi komaj 500 belokožcev.

Otok Fernando Poo leži na severni strani ravnika nasproti Kamerunu. Ima 22.000 prebivalcev. Podnebje je zelo nezdravo. Otok je važen zaradi pridobivanja kavčuka. Na obdelanem koncu otoka pridelujejo tudi kavo, riž, kakao, banane, sladkorni trs, palmo, ki daje olje in tobak. To je najbogatejša španska posest. Na tem otoku je tudi sedež španskega guvernerja, ki upravlja prej omenjeno Gvinejo in otok Annobon. Otok je dobil ime po Portugizu Fernandu Pooju, ki ga je odkril. Annobon je otok majhne vrednosti in majhnega pomena. Annobon znači srečno leto in prihaja odtod, ker so ga odkrili na novega leta dan 1471.

Sestanek generala Franca s francoskim maršalom Petainom

Turčini dotično cerkev oskrunili, porušili, požgali ali pa pobili v njej krščansko rajo, kateri je bila hiša božja pribežališče v skrajni sili.

V. poglavje

Zaročenec in oče ugibata o usodi Kunigunde

Maribor z okolico je bil rešen turške nevarnosti, Dravsko in Ptujsko polje ter Haloze so se že bile otresle valovanja sultanovega umika, ko je napočil za stotnika Janeza Pihlerja čas, da lahko poskrbi po tolikih bojih in nevarnostih za svoje srčne zadeve.

Prapor je poslal na zasluženi oddih okrog Ptujске gore in Ptuja, s seboj v Maribor je vzel le 20 mož spremstva. Poln vidne ter prekipevajoče sreče je prestopil v Mariboru na Koroški cesti prag hiše mestnega sodnika in zmogovitega poveljnika Krištofa Wildenrainerja.

Dvorišče, kjer so poskakali s konj on in njegovimi spremljevalci, je bilo prazno in nikjer žive duše. Dragonci so sami oskrbeli konje, stotnik je odbrzel v hišo ter je zaman pritiskal na kljuko. Stanovanjske sobe s kuhinjo vred so bile zaklenjene in nobene dekle ni bilo, ki bi mu bila povedala, kje za božjo voljo se mudi hišna gospodinja — Kunigunda.

V skrajni nestrpnosti se je pognal zopet v sedlo, da bi presenetil očeta in hčerko v Vrhovem dolu, kjer se sigurno vrši vinska trgatav po pobegu Turčinov! Kakor

dvójčka različnega spola, tedaj ohranijo živo moško dete.

Medvedka je svoji tovarišici odvadila ljubosumja. V praškem živalskem vrtu je neka medvedka skotila dva lepa mladiča. Druga medvedka, ki je živela v isti kletki, pa je po vsej priliki ljubosumna in mater ni privoščila sreča. Iztrgala ji je mladiča in se branila na vse kriplice, da bi ju vrnila. Noben človek ni smel v kletko, da bi napravil red. Tedaj je v sosednji kletki lepa medvedka Tarzan vrgla istotako dva mladiča. Tarzan je preizkušena mati, ki je vedno na vso moč skrbela za svoje otroke. Pazniki so si tedaj izmislili, da so odprli vrata med obema kletkama in spustili Tarzan k prepirajočima se medved-